

Vælnøgdir vestmenningar fingur í posa og sekk

Hondbóltur: VÍF vísti sína styrki og tryggjaði sær steypið og atgongumerkini út í Europa

EMIL L. JACOBSEN

Um nakar skuldi havt sálárliga yvirvágina undan steypafinaluni hjá monnum millum StfF og VÍF, so skuldi tað verið strandingar. Tver tær seinastu ferðirnar, liðini høvdu spælt móti hvørjum øðrum, hevði StfF vunnið. Serliga í fyrria av hesum báðum dystunum, sum báðir vóru í Vestmanna, hevði verið stórir munur á liðunum, meðan tað var javnari í t. seinna.

Í fjórða dystinum í hesum kappingarárinum millum hesi bæði liðini (í t. allar fyrsta vann VÍF á Skála) bleiv tað aftur javnt, men hesaferð stóð meira upp á spæl enn í hinum. Ein finala er altíð ein dystur heilt fyrri seg, og vestmenningar, sum eru nógv meira sigursvandar enn teir hjá StfF, vísu seg eisini at hava drúgvastu royndirnar, tá tað veruliga stóð á.

VÍF vann dystin 24-23, og aftaná helt onkur, at tað meita vóru strandingar sum taptu, enn tað var VÍF, sum vann.

Tað er rætt, at StfF helst

hevur víst tað besta spælið yvirhøvur í hesum kappingarárinum, og tað er eisini rætt, at StfF ongantið hevur vunnið nakar serligt, meðan tað neyvan fer eitt ár afturum, uttan at VÍF ikki vinnur okkurt.

Men hinvegin er tað so spurningurin, um tað ikki var tað betra liðið, sum vann. VÍF hevði betra málmannsspælið – Eli Müller tók try brotskast frá ávikavart Artur Johansen, John Petersen og Jónleif Sólsker í fyrria hálvleiki – og VÍF hevði eisini betra álopið, har serliga Áki Olsen skoraði, tá hann hevði hug.

Flótandi spælið, sum strandingar hava staðið fyrri í ár, kom ongantið til sín rætt í finaluni leygdagin, og Artur Johansen og John Petersen, sum vanliga eru millum bestu skjúttar í landinum, fingur ongantið sitt álopsspæl veruliga í gongd.

Javnur dystur

Dysturin var annars javnur allan vegin. Ongantið kundi tú siga við vissu, at nú var vinnarin funnin, og liðini skiftust um at hava yvirvág-

ina. Einu lotuna í fyrria hálvleiki førði StfF 9-6, men tað eydnaðist vestmenningum at koma upp á javnleik 9-9 og enn tá vinna hálvleikin 12-10.

Í seinna hálvleiki økti VÍF til 14-10, og bert einaferð eftir tað eydnaðist tað StfF at koma framum aftur. Tað var tá John Petersen skoraði upp á einasta brotskast, sum Eli Müller ikki fekk fatur á, og legði strandingar á odda 20-19.

Sami Eli Müller átti sín stóra part í sigrinum hjá VÍF. Hann byrjaði við at taka eitt brotskast longu í fyrsta álopinum í dystinum, og seinni í fyrria hálvleiki tók hann tvey á rað.

Í hinum endanum tyktist Johan Danielsen, sum fyrr í ár hevur víst stórspæl, ikki minst í Vestmanna, ikki rættiliga at vera komin fyrri seg eftir heilaskjálvtan, sum helt honum úti stóran part av januar mánaði, og heldur ikki Henning Jarnskor megnaði at steða VÍF-alduni.

Hvar fór ljósið?

Annars mátti dysturin

steðgast meir enn einaferð í seinna hálvleiki, tí alt ljósið inni í hollini fór. Sjónvarpið var væl mannað á staðnum, og onkur helt, at tað var SvF, sum fór við ov nógvum streymi til, at hollin megnaði at bera tað. Tað var óheppið, at dysturin soleiðis »fór í svart«, tí tað oyðilegði rútmuna – men tað var ikki sørt undirhaldandi kortini...

Áki Olsen og Sámál Joensen skutu sínámillum 14 av málunum hjá VÍF, og tað hevði eisini týðning, at teir báðir fingur gongd á tíðliga í dystinum. Og tað dámdi heldur ikki strandingum, at gamla verjuleikan Sjúrdur Holm aftur var at siggja á VÍF-liðnum, har hann nú hevur spælt nakrar dystir í ár og hevur styrkt málmanni um tað, sum hevur verið veikasta punktið á VÍF-liðnum í hesum kappingarárinum.

Hjá StfF hevur ein av styrkjunum verið, at allir duga at skjóta mál, og tað komu eisini sjei StfF-spælarar á mál skjúttaralistan leygdagin. Men í hinum endanum átti VÍF eisini sjei ymsar mál skjúttar, og tá StfF so fór út at mansverja Áka Olsen í eini roynd at dempa VÍF, tók Sámál Jo-

ensen yvir, ella slapp Áki kortini framat við goðum skreiningum o.ø.

Artur Johansen gjørdi nógv um seg í fyrria hálvleiki, har hann skeyt fimm mál, men í seinna hálvleiki hvarv hann so liðandi, meðan John Petersen ikki kom í gongd fyrr enn eftir steðgin. Og sostatt gekk tað, sum Sámál Joensen spáddi í Sosialinum leygdagin: Betra verjan vann. VÍF megnaði so rimiliga at halda teimum báðum skjúttunum hjá StfF niðri, meðan StfF ikki megnaði tað sama nógv væl í hinum endanum.

Mundi endað javnt

Kortini var tað nær við, at dysturin endaði við javnleiki. Martin Hummeland hevði júst lagt VÍF á odda 24-23, og ein minuttur var eftir. Ein vestmenningur varð útvístur, og í næsta álopinum bleiv Alexandur Johansen spældur leysur úti á vønginum, men hetjan frá U18 landsdystinum eina viku frammanundan sendi upp um málið.

Alt var tó ikki liðugt, og í allarseinastu sekundunum fekk sami Alexandur bóltin úti á miðjuni. Eingin tíð var eftir, og hann smekkaði til langt úti frá. Bólturin kom í

ein VÍF-ara og broytti kós, men fór beint við síðuna av. Um nakar spyr Eli Müller, sigur hann ivaleyst, at hann hevði tamarhald á støðuni, men tað er ivasamt, hvat hevði hent, um bólturin ikki broytti kósina tað sındrið, sum gjørdi, at hann fór við síðuna av.

Annars bleiv sami Eli eitt sindur reyður um oyruni, tá hann stutt inni í seinna hálvleiki var farin eitt sindur út úr málinum at fegnast saman við liðfelogunum um eitt mál í hinum endanum. Sveinbjørn Poulsen var vakinn, og tá StfF byrjaði dystin aftur, sendi hann bóltin í einum bleytum boga upp um VÍF-verjuna og málmannin og í netið. Tað hevði verið synd fyrri VÍF og serliga málmannin, um tað málið hevði verið við til at givið StfF umdyst...

Tað gjørdi tað ikki, og sostatt vann Vestmanna eisini steypakappingina hjá monnum.

Eftir hvat skilt ætlar felagið sær út í Europa aftur, og tað atgongumerkið er nú tryggjað. VÍF kann eisini framvegis vinna landskappingina, men nú hava teir so ikki Europa Cup at spæla fyrri.

Tey uttanveltaðu høvdu samkenslu við StfF og viðhaldsfólkunum hjá teimum, sum í báðum finalunum bert var eitt mál frá at vinna, men heldur ikki hesaferð eydnaðist tað.

FM-møguleikin er tó framvegis sera nógv til staðar, og finalutapið fer neyvan at fáa StfF so langt niður við nakkanum, at teir missa hugin í landskappingini, har teir eru eitt tað besta bðið upp á ein komandi føroyameistara.

Aftan á dystin kundi Føroya Banka-stjórin Janus Petersen so eisini handa VÍF seinna steypið. Ein langur og undirhaldandi hondbóltsdagur var komin at enda, og umframt VÍF mundi Hondbóltssambandið eisini fara sera væl nøgt til hús. Hollin var stúgvandi full av fólki, og tað hevur givið pengar í kassan, men góða undirtøkan gevur eisini boð um, at hondbólturin trívist væl í Føroyum. Og annað hevur hann heldur ikki uppiborið.

Hjalmar Klein Olsen í leysari luft á veg inn móti málinum. Pauli Hansen, sum mansverjir Áka Olsen, og Bent Djurhuus biða spenit
Mynd: Álvur Haraldsen